

Ismo Jokiahon näyttelyssä herkkyyttä ja värien sinfoniaa

Pirkanpohjan taidekeskuksen Sinisessä talossa on esillä tamperelaisen taiteilijan Ismo Jokiahon näyttely, joka koostuu kolmenlaisista teoksista: öljyvärimaalauksista, mustemaalauksista ja viivapiirustuksista.

Esillä on teoksia eräänlaisista muotokuvista arkipäivän satunnaistilanteisiin siten, että taustalta on löydettävissä sekä taidehistoriallisia että populaarikulttuurin aiheita.

Idean näyttelyn järjestämisestä Jokiaho sai sukulaisensa ehdotuksesta ja linkki Ähtärissä pidettävälle näyttelylle löytyy taiteilijan sukujuurista paikkakunnalle. Jokiaho on viettänyt Peränteen kylällä lapsuutensa kesä, ja viettää edelleen.

Ajankohta näyttelylle on mitä parhain, sillä Jokiaho on sukua Eemu Myntille tämän ollessa hänen mummonsensa setä. Myntin taidetta on esillä samaan aikaan Punaisessa talossa.

Nyt esillä oleva Jokiahon näyttely on läpileikkaus kuluneelta kolmelta vuodelta.

Luonnoksia ja maalauksia

Luja yhteys taiteeseen ja sen tekemiseen syntyi Jokiaholla vuoden 1984 keksällä, jolloin hän lukion jälkeen teki matkan Eurooppaan. Nuori mies ei

tuntenut vetoa taiteeseen, mutta häneen iski monen muun tavoin ns. ”Venetsian tauti” taiteellisen yltäkylläisyyden äärellä.

Mustemaalaukset saivat alkunsa asuinkumppanin patistamana heidän muu-

tettuaan Turusta Tampereelle.

– Minulla ei ollut siinä vaiheessa työhuonetta ja silloinen vaimoni, nykyinen exäni, sanoi ettet kylä ryhdy kämpässä maalamaan.

Ismo Jokiahon taide esittyy Sinisessä talossa monessa muodossa, herkistä viivoista räiskyviin väriin.

– Täällä haisee ihan hirveältä, kokeile noita, ne eivät löyhkää, kertoo Jokinen saamaansa patistelua musteen käyttöön vaihtoehtona maalille ja tärpätille.

– Rupesin kokeilemaan ja sekin oli aika mielenkiintoinen tekniikka. Ensi alkuun huomasin pöydän vieressä olevan puolentoista metrin jättekasan. Kyllä se siitä sitten lähti.

Näyttelyn viivapiirustukset ovat alun pitäen luonnoksia maalauksiin, joiden takana on referenssikuva, tai useampia, joihin Jokiaho yhdistää ympäristön tai miljöön.

Öljyvärimaalauksissa näkyy niin hänen henkilökohtaisia tuttujaan kuin myös filmitähtiä ja taidehistoriasta tuttuja hahmoja, Edvard Munchin Huuto-teos yhtenä näistä. Näyttelyssä voi katsoja siis kokea myös ahaa-elämyksiä.

Maalaaminen ja piirtäminen ovat Jokiaholle enemmänkin intohimo ja kokonainen elämäntapa kuin pelkkä työ.

– Henkilökohtaisesti taide ja taideteos heijastavat aina omaa sisäistä olemustaan, muotoaan sekä laatuaan, joka parhaimmillaan täydentää meitä ihmisolentoina. En näin ollen halua banalisoida taidetta pelkäksi työksi vaan joksikin kokonaisvaltaisemmaksi voimaksi, toteaa Jokiaho.